TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, Leo Leino

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Vaalitaistelu

Tämänvuotinen valtapuolueiden ohjelma ja vaalitaistelu näyttää enemmän teennäiseltä ja tyhjältä pluffaamiselta kuin koskaan ennen. Niin vähän tosiasiallista pohjaa tuskin on koskaan ollut republikaaneilla ja demokraateilla kuin tässä vaalitaistelussa. V. 1916 oli esim. demokraateilla vaikuttava ja asiallinen vaalivaltti siinä kun ne lupasivat säilyttää maan poissa sodasta. Ja 1912 oli demokraateilla yleisiä uudistusmielisiä aatteita tarjottavana kansalle kuinka paljon hyvänsä. Mutta nyt ei löydy mitään tällaista. Coxin puheet eivät sano muuta kuin sen, että hän tulisi jatkamaan samaa hysteeristä raivokkuutta ja täydellisesti epäonnistunutta kokeilua kansallisessa ja kansainvälisessä politiikassa mitä Wilsonin hallitus on noudattanut ja harjottanut. Kahdeksan vuotinen demokraattinen hallitus alkoi radikaalisesta uudistusmielisyydestä, jatkui ristiriitaisissa fraaseissa ja temppuiluissa ja vihdoin päättää ajanjaksonsa valtiolliseen inkvisitsioniin . Coxille antaisivat nämä olosuhteet pohjan, jolla edeltäjänsä on kumoon purjehtinut. Hän olisi heti alusta kalastaja kuolleessa meressä, jolta kaikki terve menestymisen pohja olisi poissa.

Amerikan kansa on nyt vaikeassa asemassa, suurien korporatsionien todellisessa orjuudessa. Rautatiekapitalistit keinottelevat ja viranomaiset avustavat heitä. Uusia miljoonia riistetään tavarantuottajilta, lähettäjiltä, ja koko kansalta. Maanviljelijät kituvat kiinnityksien puristamina. Yksityiset pienet liikkeet ovat joutuneet suurien armoille. Pikkuliikemiehetkin ovat tukkukauppiaiden renkejä. Kaikki alemmat keskiluokkalaiset ovat menettäneet itsenäisyytensä. Koko kansa on näänty-mässä elintarpeiden huimaaviin hintoihin. Teollisuusporhot sulkevat tehtaita ja ajavat työläisiä nälkätaipaleelle. Kapitalistit kieltäytyvät sovittelemasta työläistensä kanssa. Työväenjärjestöt koetetaan hajottaa. Amerikan vapaista tavoista ei ole mitään jäl[illä.

Kansallisista kysymyksistä tärkeimmät ovat: Elintarpeiden hintojen ja voittoilun rajoittaminen . Järjestyneiden työläisten ja työnteettäjien suhteiden järjestely ja sellaisen politiikan lopettaminen, että työväenjärjestöt julistetaan lain ulkopuolelle. Rauhan ja sen mukana kaikkien valtiollisten oikeuksien ja vapauksien palauttaminen, johon täytyisi sisältyä poliittisten vankien vapauttaminen. Toimenpiteisiin ryhtyminen, joka lopettaisi sellaisen kamalan keinottelun, mitä kivihiiliparoonit harjoittavat ja estäisi työnteettäjiä keinotekoisen pulan synnyttämisestä. Kuletusolojen järjestäminen kansan etujen mukaiseksi.

Mutta yhteenkään näihin kysymyksiin eivät kummatkaan valtapuolueet asiallisesti edes kajoa. Sanaleikkiä ja fraaseja vain. Näistä ei puhuta paljon vaalitaisteluun ostetuissa sanomalehdissä. Mutta sen sijaan kyllä kiinnitetään huomiota sellaiseen kuin kansojenliittoon, ja koetetaan sen kuolleeseen ruumiiseen puhaltaa elävää henkeä. Cox on lausunut, että hän ei tulisi tekemään mitään erikoista rauhaa kenenkään kanssa ja antaa ymmärtää, että hän seuraisi Wilsonin politiikkaa kansojenliiton periaatteen mukaisesti. — Harding lausuu, että hän jo etukäteen voi luvata todellisen rauhan niin pian kuin republikaaninen kongressi on sen ehtinyt julistamaan republikaanisten toimeenpanevien virkailijoiden allekirjoitettavaksi. Mutta tämä koskee vain sitä riitaa mitä käytiin kongressin viime istuntokaudella ja erittäin kiihkeästi senaatissa. Harding ei puhu sanaakaan siitä mitä politiikkaa hän tulisi seuraamaan niihin kansainvälisiin kysymyksiin, jotka kiertyvät maailman imperialistien taisteluun Neuvosto-Venäjän kukistamiseksi. Hän ei kiellä sitä rikoksellista seikkailua yleensä, mitä maailman taantumuksellisimmat harjoittavat todellisen rauhan rikkomiseksi.

Repupblikaanien luonnetta on muutoin viime kongressi selvästi kuvannut. He vastustavat kansojenliittoa tarkoituksella edistää imperialistista politiikkaa riippumatta Europasta ja mistään yleismaailmallisista järjestelyistä. Ne haluavat saalistaa Yhdysvaltain suurille rahamiehille lisää riistomahdollisuuksia aivan kuten demokraatitkin. Kansallisessa elämässä republikaanit ovat osottautuneet yhtä taantumuksellisiksi ja kelvottomiksi kuin toinenkin valtapuolue. Itse asiassa niiden väliltä on poistunut kaikki eroavaisuudet. Ne ovat molemmat muodostuneet uudenaikaisen suurkapitalismin häikäilemättömiksi edustajiksi. Lahjomiset ja suuret rahajakelut ovatkin päiväjärjestyksessä. Tuon tuostakin lehdet paljastelevat muka toisen ryhmän huijauksista ja sen ja sen korporatsionin lahjoituksista. Valtiollinen mädännäisyys on ilmeinen.

Sosialistipuolue ja Farmer-Labor puolue edustavat näissä vaaleissa valtapuolueita vastustavia aineksia. Jälkimäinen tietysti on vain kapitalistinen reformipuolue. Sosialistipuolueen toiminta on heikkoa puolueen vähäisen voiman takia. New Yorkissa muodostuu vaalitaistelu jännittävimmäksi, sillä siellä on kysymyksessä taistelu edustuksellisen oikeuden puolesta. Länsivaltioissa sosialistipuolueen toiminta rajoittuu kaikki siihen, että agiteerataan Debsin äänestämisen puolesta. Washingtonissa m. m. sosialistit yhtyvät Farmer-Labor puolueen kanssa valtiotiketin puolustamiseksi. Se kadottaa toiminnalta luokkatietoisuuden ja selvän valtiollisen taistelun luonteen. Se on muodostuva ikäväksi kokemukseksi Amerikan sosialistiselle liikkeelle.

Jokainen valtapuolueita vastaan annettu ääni kuitenkin muodostuu jonkunlaiseksi protestiksi nykyistä valtiollista järjestelmää vastaan. Ja siitä syystä radikaalisempien saama äänimäärä merkitsee jotain työväenluokan liikehtimiselle ja sen itsetietoiseksi tulemiseksi yleensä. Debs edustaa Amerikan proletaarien sitäkin osaa, joka eniten harrastaa yhteiskunnallisten asioiden käsittelyä. Ja hän on vankilassa, on poliittinen vanki. Se jos mikään todistaa hänen kannatuksensa välttämättömyyttä. Taistelu Debsin puolesta on taistelua poliittisten vankien vapauttamisen puolesta. Se on taistelua taantumusta vastaan yleensä. Debs ansaitsee kaikkien luokkataistelijoiden kannatuksen. Siitä syystä työväenjoukkojen tulee tukea tätä taistelua.

ITALIAN TAISTELUT

Uutiset kertovat Italian työläisten voimakkaasta toiminnasta. Ne ovat jo aikaisemmin pakottaneet hallituksen ottamaan ystävällisen kannan Venäjään nähden, jopa niin pitkälle, että on alettu avoin kaupankäynti Venäjän kanssa ja puolivirallisesti tunnustettu Venäjän asiamiehen oikeudet Italiassa

Nyt tiedot osottavat, että siellä ovat työläiset päättäneet lakata pyytelemästä työnantajilta palkan korotuksia ja muita työehtojen korjauksia, vaan rupeavat itse isänniksi talossaan.

Teollisuuden valtaus työläisten käsiin alkoi ensin metalliteollisuudessa ja ilmotetaan sen nyt jatkuvan jo kaikilla toisillakin johtavilla teollisuuden aloilla. Genuassa ovat jo satamatyöläiset ottaneet kontrollin omiin käsiinsä ja heitä avustavat rautateiden työläiset. Työläiset ovat ilmaisseet tarkotuksenaan olevan rauhallisin keinoin saattaa Italia sovietisoiduksi ja sitä tietä saattaa yhteiskunnallinen valta niiden käsiin, jotka tekevät yhteiskuntaa hyödyttävää työtä.

Tähänastiset tiedot muuten ovat sitä laatua, että niiden asiallisen luotettavaisuuden täytyy asettaa kyseenalaiseksi. On m. m. mainittu, ettei työläisten tarkotuksena ole yhteiskunnallisen vallankumouksen toimeenpaneminen, mutta vain teollisuuden johdon käsiinsä ottaminen, . Mainittu on myöskin, että valtion sotaväki esiintyy puolueettomana, joka muka perustuu siihen, että hallitus ei ole vielä väkivaltaisesti päättänyt ryhtyä kukistamaan työläisten valtausliikettä. Sen sijaan puhutaan neuvotteluista ja sovitteluista työläisten kanssa. Toisista lähteistä kerrotaan taas, että yleinen sovietisoiminen yhdistyneiden työläisten ja heidän järjestöjensä puolelta aletaan perjantaina, siis eilen. Tähän nähden on mahdoton ajatella sellaista tilaa, että virallinen mahti sen suhteen voisi esiintyä puolueettomana. Eikä toiselta puolen ole mahdollista sellainen tila, että työläiset kontrolleeraisivat joitakin työpaikkoja tai joitakin teollisuuksia. Vallankumouksen laki on ettei mikään sovittelu entisen vallitsevan luokan kanssa ole mahdollinen. Sen laki on myöskin, että nousevan luokan täytyy vallata valtiolliset valta-asemat ja yhteiskunnan virallisen mahdin ja sen eri laitokset voidakseen yhdistää voimansa vastustajiaan vastaan ja koko yhteiskunnan tuotannollisen koneiston uudelleen rakentamiseksi.

Vallankumous ei esiinny ilman vastavallankumousta ja jos Italian työläisten liikehtiminen tarkoittaa edellistä, täytyy porvariston liikkeen tarkoittaa jälkimäistä. Eri luokkien keskinäisistä voimasuhteista riippuu miten ja milloin yhteentörmäys tapahtuu. Tiedot viittaavat siihen, että Italian porvaristo on helisemässä, ettei sillä ole voimia nujertaa työläisiä. Se osottaisi, että työläiset hallitsevat asemaa ylivoittoisena, että niiden voima vastustajiin verraten on huomattava. Mutta jos niin on asianlaita johtuu siitä itsestään myöskin, että sellainen kuin armeija ei voi esiintyä puolueettomana. Jos armeija tukee työläisten valtausliikettä teollisuudessa tukee se niitä myöskin vastavallankumouksellisia vastaan siinä tapauksessa, että kysymyksessä on koko järjestelmän muuttaminen.

HOOVER TUNNUSTAA VEHNÄN HINNAN OLEVAN LUONNOTTOMAN

Yhdysvaltain entinen ruokatavarain säännöstelijä, Herbert S. Hoover, on vierailessaan Minneapolisissa antanut lausunnon Yhdysvaltain ja Europan vehnän hinnoista, sekä niistä mahdollisuuksista mitä on odotettavissa lähitulevaisuudessa vehnän hinnoteluihin sekä sen hankintaan nähden.

Antamassaan lausunnossa joutuu Hoover lopultakin toteamaan saman mitä sosialistien taholta on kauvan väitetty: Vehnän kuten kaikkien muidenkin tarpeiden hinnat ovat luonnottomat. Keinottelijat ansaitsevat rahaa ihmisten hädällä. Tämän tosiasian huomaaminen sekoittaa järjen sellaisilta idealisteilta, jotka näitä asioita katselevat hyvien ja pahojen ihmisten mielijohteiden tuloksena vaan ei järjestelmän luonnollisesta tilanteesta johtuvina seurauksina. Ensinnäkin Hoover sanoo että sodan aikana ilman hallituksen kontrollia olisi vehnän hinta tässä maassa noussut ainakin kuuteen dollariin, tai niin korkealle, että työväki ei olisi sitä voinut enää muutoin saada kuin turvautumalla väkivaltaan, joka taasen olisi johtanut verenvuodatukseen ja mellakoimiseen.

Mutta sittenkin, vaikka hallitus kontrolloikin hintoja, ei niitä saatu luonnolliseksi Hooverin tunnustuksen mukaan.

"Nisun luonnollinen hinta ei ole ollut mahdollista kahteen vuoteen", sanoo hän. "Minä en usko, että se voi olla mahdollista vuoteen eli enempään, sillä maailman kauppaliikkeen poh ja on epäjärjestyksessä. Nisu koko Europalle ostetaan yhden välityksen kautta, ja kukaan ei voi sanoa mikä nisun hinta pitäisi olla kun kaikki kappa ulkomaille on yhdessä kädessä.

"Minun järkeni on kokonaan sekaisin tästä nisun tilanteesta", sanoo Hoover. "On vähempi nisua saatavana tänä vuonna kuin viime vuonna. On teoreettinen puute. (S. t. että nisua kyllä olisi, mutta suuret keinottelijat mieluummin mädännyttävät viljan kuin antavat sitä markkinoille kohtuullisilla hinnoilla). Tärkein kysymys on josko Europa voi maksaa nisusta, jota sen tarvitsee ostaa, eli jos sen täytyy olla ilman. Europan hallitusten yhteinen ostaminen myös koskee kysymystä. Ellei Yhdysvallat yhdy hyvitys komissioneihin ja kansain liittoon sen on mahdotonta suojella maanviljelijöitänsä ulkomaalaisilta yhdistyksiltä. Nykyään meillä ei ole mitään osuutta Europan neuvotteluihin, ja meidän etumme kärsivät seurauksena. Ristiriitaiset poliittiset ja rahalliset voimat tekevät nisun hintatilanteen sekaisimmaksi mitä se on ollut viimeisten viiden vuoden aikana".

Uudelleen rakentaminen tapahtuu Europassa, vaikka hitaasti, sanoo Mr. Hoover. Työtä tehdään kaikelle kylvettävälle alueelle paitsi Puolan itäosassa. Hän sanoo, että Europan sadot ovat hyvät, paitsi Saksan pohjois-idässä, Puolassa ja Italiassa.

Luotettavat tiedonannot osottavat, että Venäjällä on melkoinen varasto nisua, lausui Hoover. Hän lisäsi, että tämä nisu on maanviljelijäin käsissä, jotka eivät eroa siitä muuten kuin vaihtaaksensa sitä valmiiseen tavaraan. Parhaitten olosuhteiden alla, hän uskoo, että enempi kuin vuosi kuluisi ennenkuin voitaisiin uudistaa tarpeellisen kauppavälityksen Venäjän kanssa, ja ennen kuin Venäjän tavaran kuletus parantuisi kylliksi, että Venäjä voisi lähettää nisua ulkomaille.

MITEN AMERIKAN KANSAA RIISTETÄÄN

Kun Yhdysvallat meni sotaan, tarvitsi hallitus suuret määrät sotatarpeita heti. Ne, jotka omistivat taikka voivat varustaa näitä tarpeita, asettivat tuotteilleen sellaisia hintoja, että ne tuottviat viisikymmentä, sata, tuhannen — vieläpä useita tuhansia prosentteja sijoituksilleen.

Muutamain korporatsioonien vuosikertomukset osottavat, että sangen suuria liikevoittoja kiskottiin sodan aikana. Parhaan todistuksen kuitenkin sisältää hallituksen asiakirja "Corporate Earnings and Government Revenues", joka on tullut tunnetuksi "Senaatin asiakirjana 259". Näitä asiakirjoja on sangen vähän, jos ollenkaan saatavissa. Mahdollisesti sitä ei saa kirjastoista. Sitä painettiin tarkotuksellisesti vain muutamia kappaleita senaatin omiksi tiedoiksi.

Senaatin asiakirja 259 osottaa kuinka paljon eräät teollisuuslaitokset kahmivat liikevoittoja vuoden 1917 ajalla — ensimäisenä vuonna, jolloin Yhdysvallat oli sodassa. Numerot antavat yksityiskohtaiset tiedot — kukin yhtiö on merkitty numeroilla. Niinpä on mahdollista saada siitä selvät ja pätevät tiedot voittoilun laajuudesta. Kertomus on laaja, käsittäen 388 suurta sivua. Saadakseen käsityksen sen sisällöstä tarvitsee vain ottaa muutamia erikoisia teollisuuksia ja tarkastaa niitä yksityiskohtaisesti.

Otsikko "lihan pakkaus" käsittää 122 firmaa (sivuilla 59 ja 365). Näistä liikkeistä 31 ilmotti vuoden 1917 liikevoiton olleen vähemmän kuin 25 prosenttia; 45 liikettä ilmotti voiton olleen 25 prosenttia, mutta alle 50 prosenttia; 24 liikettä ilmotti liikevoittonsa olleen 50 prosenttia, mutta alle 100 prosenttia; 22 liikettä ilmotti liikevoittonsa 100 prosentiksi tai siitä yli. Tämän tärkeän teollisuuden alalla siis neljäsosa kysymyksessäolevien liikkeiden lukumäärästä ilmotti liikevoittonsa olleen yli 50 prosenttia.

Tässä raportissa esiintyvät numerot osottavat "osakepääoman nettotulojen prosenttimäärän". Ylimalkaisesti puhuen on tämä "liikevoittoa" sen sanan tavallisessa merkityksessä, vaikka yhtiön kirjat voivat piilottaa osan liikevoittoa ennenkuin nettotulot lasketaan. Kaikki nämä numerot ovat asianomaiset liikkeet hallitukselle itse antaneet.

Puuvillalangan tehtailijat ovat ilmottaneet liikevoittonsa hiukan pienemmiksi kuin lihanpakkauslaitoksien omistajat (sivu 167, 168, 379). 153 liikkeestä ilmottaa 21 liikevoittonsa olleen alle 25 prosentin; 61 liikettä ilmottaa liikevoittonsa nousseen 25 prosenttiin, mutta alle 50 prosentin; 55 liikettä sanoo liikevoittonsa olleen 50 prosenttia, mutta alle 100 prosentin; 16 liikettä sanoo liikevoittonsa olleen 100 prosenttia tai siitä yli.

Pukuteollisuudessa ilmotetaan liikevoittojen olleen pienempien kuin lankateollisuuden alalla. 299 liikkeestä (siv. 171 ja 380) ilmottaa 74 liikettä liikevoittonsa alemmaksi kuin 25 prosenttia; 121 ilmottaa liikevoittonsa 25 prosentiksi, mutta alle 50 prosentin; 65 liikettä ilmottaa liikevoittonsa nousseen 50 prosenttiin, mutta alle 100 prosentin; 39 liikettä sanoo liikevoittonsa olleen 100 prosenttia tai yli.

Terästehtaitten ja valssilaitosten liikevoitot (siv. 100 ja 365) ovat korkeammat kuin minkään edellämainitun teollisuusalan liikevoitot. Neljä näistä terästehtaista ilmotti liikevoittonsa pienemmäksi kuin 25 prosenttia; 13 ilmotti liikevoittonsa 25, mutta alle 50 prosentin; 17 liikkeen liikevoitto on ilmotettu 50 prosentiksi, mutta alle 100 prosentin; 15 liikkeen liikevoitto on ilmotettu olleen yli 100 prosentin. Kaksi kolmatta osaa näistä teräsliikkeistä ilmottaa siis kahmasseensa vuoden 1917 ajalla liikevoittoa 50 prosenttia tai siitä yli. — S. Nearing.

KÖYHÄLISTÖN VOITTO

Aivan perustamisensa ensi askeleista lähtien on 15 kuukautta sitten taipaleelle lähteneen Kolmannen Internationalen tullut mitellä miekkojaan Toista Internationalea vastaan alottamassaan suoranaisessa taistelus-

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

KANSAINVÄLINEN ASEMA

Kansainvälistä asemaa yksityiskohtaisesti käsittelevässä puheessaan on Lenin esittänyt K. I:n kongressissa m. m. seuraavaa:

Nykyiseksi muodostuneen kansainvälisen aseman perustana on imperialismin taloudellinen asema. Tämä korkein ja viimeisin kapitalistisen kehityksen huippusaavutus kehittyy selvästi XX:n vuosisadan kuluessa. Vapaan kilpailun sijalle oli astunut yksinoikeuedllinen monopoli. Mahtavimmat harvalukuiset pääomanomistajat siirtyivät muodostelemaan kansainvälisiä liittoja, syndikaatteja, kartelleja ja trusteja, vallaten rahallisessa, omistuksellisessa ja tuotannollisessa suhteessa kokonaisia teollisuudenhaaroja ei ainoastaan eri maissa, vaan koko mailmassa. Täten syntyi ennenkuulumaton mitättömän vähälukuisten pankkien, rahakuninkaitten ja rahasuurylimystöjen yliherruus, jotka muuttivat tosiasiallisesti kaikki vapaimmatkin tasavaltaiset maat finanssimonarkioiksi.

Tämä kourallisen ylivalta saavutti huippunsa, kun suurimmat pääomanomistajat olivat raakaaineitten ja tuotannon päälähteitten valtaamisen jälkeen lisäksi lopullisesti viimeistelleet siirtomaitten jaon. Kolmekymmentä vuotta sitten kuului kuuden suurvallan alaisuuteen yksi neljäsosa miljaardia siirtomaitten asutusta. V:n 1914 sodan tienoilla laskettiin luku jo 600:ksi miljoonaksi. Jos tähän lasketaan lisää tosiasiallisesti osittaisessa siirtomaa-asemassa oleva Persia, Turkki ja Kiina, niin on rikkaimman, "sivistyneimmän ja vapaimman" maan sortamaksi siirtomaariippuvaisuuden perusteella joutunut miljardin suuruinen väestö. Häikäilemättömin taloudellinen ja rahallinen sorto, aseettomien ja turvattomien siirtomaitten asukkaitten surmaileminen europalaisten viimeistellyillä aseilla, sekä joukkosotia, joita "rauhanliikettä" ajava pikkuporvari ei enää ole siirtomaa-asukkaihin kohdistettuna sotana pitänytkään, on ollut suoranainen tulos tuollaisesta ylivaltiudesta.

Tästä koko maapallon jaosta, pääoman monopoolista ja mitättömimmän harvalukuisten pankkien yliherruudesta ("valistuneessa ja vapaimmassa" maassa hallitsi enhen sotaa 4—5 pankkia koko elämää) oli täytynyt välttämättömyyden pakolla kiertyä sotaan. Ryöstön, riistännän ja kauheimman sorron yksinoikeudesta koko maapalloon nähden kilpailivat etusijasta Englanti ja Saksa. Englantilainen ryhmä pääsi voittajaksi. Tuloksena ovat nyt entisestään vieläkin kiristyneemmät ristiriidat.

Sota heitti hetikohta maapallon neljännesmiljaardia, Venäjän, Itävalta-Unkarin, Bulgarian ja Saksan asutusta siirtomaihin verrattavaan tilaan. Versaillesin sopimus saattoi nuo moniksi miespolviksi sellaiseen siirtomaiseen kurjuuteen ja oikeudettomuuten, mimmoisessa ei tähän asti ainoakaan sivistynyt kansa ole elänyt. Tästä kaikesta ovat hyötyä saaneet, sodasta enimmän rikkauksia kerännyt Amerikan satamiljoonainen, aluevaltauksia yhä jatkavan Jaappanin 50-miljoonainen ja siirtomaasaavutuksissa enimmän voittaneen Englannin 50-miljoonainen, eli yhteensä 200-miljoonainen väestö. Jos tähän lisätään pienet puolueettomat maat, jotka ovat erikoisesti rikastuneet, saadaan lopuksi neljännesmiljaardia. Tämä yksityiskohtainen kuva esittää kapitalismin ja imperialismin olennaiset ristiriidat, jotka vievät vallankumoukseen ja työväenliikkeen piirissä tuimaan taisteluun Toista Internationalea vastaan. Tällaisen maapallon jaon perusteella ovat rahapääoman riistäntä ja pääoman monopoli yhä lisääntyneet. Riippuvaisuusasemaan eivät ole joutuneet ainoastaan siirtomaiseen tilaan saatetut voitetut maat, vaan myöskin kunkin maan sisällä ovat voittajat äärimmilleen kehittäneet kapitalistiset vastakohdat.

Vv. 1914—20 välillä ovat Europan päävartioitten velat kasvaneet seitsenkertaisiksi. Versaillesin neuvottelujen kaikkia istuntoja taloustieteilijänä yksityiskohtaisesti tutkien seurannut englantilainen Keimes on kirjassaan "Rauhan taloudelliset vaikutukset" vetänyt pahinta kommunistista vallankumouksellista vakuuttavammat johtopäätökset. Engalntilaisen poroporvarin silmillä järjettömimmässä ja räikeimmässä valaistuksessa bolshevismiin nähden, tätä vihaava tutkija on sanonut Versaillesin rauhansopimuksen johtavan Europan vararikkoon. "Te suoritatte mielettömän teon," sinkautti hän kirjassansa jäähyväisiksi hallitukselleen eroa ottaessansa. — Arvostellen velkojen suuruutta kultaruplissa, ovat Amerikan Yhdysvaltain varat 12 miljaardia, ollen ainoa rahallisesti itsenäinen valtio, jolle kaikki muut ovat velassa. — Englannin 17 miljardin valtioveroihin on sisällytetty myöskin kuusi miljardia Venäjän velkaa sotatarvetilauksista. Näistä kauppaneuvottelujen yhteydessä puhuttaessa, vastasi tov. Krasin Lloyd Georgelle: "Jos te laskelmissanne luulette jotakin tästä velasta saavanne, niin perin pahasti erehdytte silloin." Tämä kieltäytyminen ei ole johtunut vallankumouksellisuudesta olla suorittamatta, vaan siitä, että tämä summa on kertynyttä korkoa aikaisemmista lainoista, jotka Englanti on jo kymmenkertaisesti meiltä takaisin saanut. Vallankumouksen intohimoinen vihaaja edellä useasti mainittu Kelmes on sanonut: "Näitä velkoja ei ole otettava laskuihin, koska te niitä ette tule saamaan." Sitä paitsi on Englanti itse joutunut kahdeksan miljaardin velkasuhteeseen muille, pahinta että Amerikalle. — Ranskan, koko mailman koroillaan eläjän rahamonarkin yli kymmenen miljardin valtiovelka on kolme kertaa sen varoja suurempi. Sen pääsaatavat ovat Venäjältä. Siis huolimatta siirtomaarosvoudistaan on Ranska velallisen asemassa. — Eräs saksalainen historioitsija sanoo, että Englannin ja Ranskan, voittajamaitten velat ovat kummallakin 52—50 pros. koko kansallisvarallisuudesta, Italian 60—70 ja Venäjän 90 pros. Meitä eivät nämä tee levottomiksi, koska me "jo ennen Kelmesin kirjan ilmestymistä" olimm seuranneet hänen mainiota neuvoansa: kaikki velat ovat julistettavat mitättömiksi.

Ranskalaisten toverien tervehdys Venäjältä

Elokuun 13 päivänä Pariisin sirkuksessa pidetyssä jättiläiskokouksessa, johon otti osaa 10,000 työläistä, esittivät ranskalaiset toverit Cachin ja Frossard selostuksen Venäjän-retkestään. Lainaamme tähän seuraavat kohdat toveri Frossardin suurella innostuksella vastaanotetusta puheesta:

Sosialisteina matkustimme me Moskovaan. Sosialisteina tutustuimme me asioiden tilaan Venäjällä. Sosialisteina puhumme me täällä tänä iltana, pysyen yksinomaan luokkataistelun näkökannalla, ja toivoen saada vakuutetuksi — ei vihollista, joka seisoo toisella puolella barrikaadia, vaan työläisen, ranskalaisen proletaarin joka on venäläisen proletaarin veli.

Minä ja Cachin olemme täydellisesti samalla kannalla. Hänen ja omasta puolestani kehotan uudelleen ilman ehtoja antamaan kannatuksen Venäjän vallankumoukselle.

Vain vaivaiset henget ovat enää kykenemättömiä ymmärtämään tätä vuosisadan suurenmoisinta tapahtumaa. Kuten meidän ranskalainen vallankumouksemme vuonna 1789, alkaa tämäkin uuden jakson ihmiskunnan historiassa. Kuten kristillinen liike, kantaa tämäkin heimassaan uutta ihannetta, uutta uskoa, uutta moraalia, uutta kuria. Ja kuten kristinusko, istuttaa tämäkin joukkojen sydämeen korkeimman ja mitä säihkyvimmän täydellisen vapautuksen toivon.

Lenin ja Trotski, neuvostovallan edustajat, lähettävät meidän kauttamme veljellisen sosialistisen tervehdyksen sanomalla meille: Onko mahdollista, etteivät Ranskan proletaarit, vuoden 1793 jakobiinien, vuoden 1830 vallananastajain, vuoden 1848 kesäkuun kapinallisten ja vuoden 1871 sankarillisten taistelijain jälkeläiset ymmärtäisi, että me olemme kaiken vallankumousperintätavan perilliset

Siellä idässä, siellä kohoo uusi maailma, maailma, joka jo väristyttää ja tulvii yli elämän. Meiltä vaadittiin aikaa ja jälleen aikaa tutustuaksemme täysin tuohon valtavaan tauluun. Meille annettiin tilaisuus kulkea ristiin rastiin tuhansia kilometrejä Venäjänmaata, tutustua valtion hallintaan, paikalliseen hallintaan, kaivoksiin, työpajoihin, maanviljelykseen. Olemme läpikotasin perehtyneet sekä suurempiin kaupunkeihin että etäisimpiin ja vähäpätöisimpiin kauppaloihin. Mitään ei ole salattu meiltä. Pietarissa, Moskovassa, Nishnissä, Saratovissa, Tulassa, Ivanovissa, kaikkialla on meillä ollut täysi liikkumavapaus.

Emme pyydä teiltä ihailemaan ja hyväksymään kuulemianne ilman arvostelua. "Bolshevikkien paratiisi!" ilkkuvat vastustajamme. Mitä tyhmyyttä ja järjenheikkoutta! Kysymyksessä on ääretön maa, suurempi kuin puolet Europpaa. Tämä maa on tehnyt vallankumouksen äärettömän vaikeissa olosuhteissa, ja sen proletaarit ovat ottaneet käsiinsä vallan hetkellä, jolloin Venäjä oli täydellisen hajaannuksen ja anarkian tilassa, ja kolme vuotta taistelleet olemassaolonsa puolesta koko vihollismaailmaa vastaan. Ja nyt käsittää neuvostovalta 120 miljoonaa asukasta. Sen sotilaallinen voima on kiistämätön. Sen arvovalta ja alueellinen laajuus äärettömät.

Ja minkälainen on sitten tämä järjestelmä, jonka takana porvarit väittävät olevan vertajanoavan seikkailijajoukon Se perustuu työläisten ja talonpoikain neuvostoihin, sitä johtaa kommunistinen puolue ja ammattijärjestöt, sen suojana on kolme ja puoli miljoonaa pistintä.

Bolshevikit ovat voittaneet siksi, että heillä oli valtava proletariaattienemmistö kaupungeissa, joka muodosti sen parahiston, sen etujoukon, enemmän kuin puolet armeijasta, hyökkäyskolonna, joka takaa heille välttämättömän tarpeellisen arvoaseman.

Selostettuaan sitten neuvostojen kokoonpanoa ja merkitystä, proletariaatin diktatuuria ja ammattijärjestöjen osuutta ja tehtäviä neuvostovallan hallinnassa jatkoi puhuja:

Näin kohoo siis uusi maailma. Suuremmoinen kärsimyksissään ja uhrauksissaan. On totta, että Venäjä kituu välttämättömien elintarpeiden puutteessa, kärsii nälkää ja vilua. Entenen rikollinen saarto on riistänyt lapsilta, naisilta ja vanhuksilta kaiken välttämättömänkin, niinkuin se on riistänyt sairaitakin lääketarpeet. On totta, että Venäjän työläisten täytyy tyytyä mustaan hirsileipään. On totta, että nämä kulkevat ryysyissä. On totta, että punaisen armeijan sotilaat, kuten meidän kumousarmeijamme vapaaehtoiset vuonna 179', käyvät avojaloin ja repaleissa. On totta, että sisällissota on jouduttanut maan kurjuuteen. Mutta neuvostojärjestelmä ei kanna vastuuta näistä sanomattomista kärsimyksistä. Niin johtajat kuin koko proletariaattikin kaupungeissa ja maaseuduilla sietävät vastukset urheudella. Heidän kärsimystensä aiheuttajat ovat täällä Ranskassa. Meidän hallituksemme ja porvaristomme ovat — meidän kaikkien häpeäksi — uuden Pyhän Allianssin johdossa.

Tämä tiedetään Venäjällä. Kaikkialla, tehtiin meille tämä